

Весела Василева

Лято

Благословена и тиха умора,
неусетно преляла в мене,
ти очите ми нежно притвори
и потръпнаха в слабост коленете.

Аз присядам на снопа и той про шумява,
сякаш сухо злато е натрупано,
надалеч из полето самотни остават
на кръстците поредните купове.

Тишина и омара, и небе яркосиньо,
от което струи огнен ручей,
сякаш времето спря, няма утре и минало,
само слънце, с земята обручено,

само тоя миг тих, нажежен и безкраен,
натежал и отпуснал крило,
като птица, вкована от чудна омая,
като пълно, налято зърно.

1941, юни

КРАЙ

© 1941 Весела Василева

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

Весела Василева. „Стихотворения. Лирични фрагменти. Писма.“, С. 1990 г.,
Издателство Български писател. Съставители: Ангелина Василева-Огнянова, Блага
Димитрова, Невена Стефанова. Редакция и бележки: Блага Димитрова. Предговор от
Петър Динев.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7523>]